

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 7,495. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀνήγγειλον εἰς τὸ ἔθνος διὰ παντοφάνων πράξεων, ὅτι τὸ Συνέδριον τῶν πληρεξουσίων του θέλει συγκαλεσθῇ κατὰ τὸν Ἀπρίλλιον μῆνα.

Δειναὶ περιστάσεις ἐμπόδισαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εὐχῶν μας, καὶ διὰ τοῦ ἐγγράφου σας τῆς 5 τοῦ Ἀπριλλίου, ἔδειξατε, Κύριοι, ὅτι ἀποδέχεσθε τὴν γνώμην μας συμμετέχοντες τῆς κατὰ τοῦτο λύσης καὶ τῶν ἐλπίδων μας.

Μόλις ἐπλητρίαζεν ἡ στιγμή τοῦ προπαιδευτικῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν τὰ τμήματα κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμόν των ἔπρεπε νὰ ἐκλέξουν ὑπὸ τὴν προστασίαν νομικῆς τάξεως τοὺς πληρεξουσίου των, καὶ πάραυτα νέον δυστύχημα, ἡ πανώλης ἐμπόδισε καὶ ἀνέβαλε τὰς ἐργασίας, αἵτινες σκοπὸν εἶχον ἓνα τόσο οὐσιῶδες ἀποτέλεσμα. Δὲν ἀγνοεῖτε ἐπίσης τὰς μεγάλας ἄλλας ὑποθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας συμφώνως μὲ ἡμᾶς ἐχρεωτούσατε νὰ προσηλώτετε τὴν προσοχήν σας ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα. Στοχαζόμεθα δὲ ὅτι χρεωστοῦμεν ἤδη νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ ἐνασχοληθῆτε καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς συγκαλέσεως τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Εἰς σᾶς ἀνήκει νὰ λάβετε εἰς σκέψιν τοὺς καθ' ἑαυτῶν νόμους, καὶ νὰ ἴδῃτε τί λογῆς, χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὰς ἀρχάς των, ἐμποροῦμεν νὰ προσκαλέσωμεν τοὺς πολίτας τῶν διαφόρων τμημάτων καὶ ἐπαρχιῶν τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐκλέξωσι τοὺς πληρεξουσίου των.

Ἐφ' ἧς στιγμῆς ἡ Ἑλλὰς ἀνέλαβε τὴν ἐνέργειαν τῶν δικαιωμάτων της, καμμία ἐποχὴ δὲν ἐπαρουσιάσθη τόσο κρίσιμος. Αἱ σκέψεις τῆς Συνελεύσεως θέλουν γίνεαι, νὰ εἰπω οὕτως, ὑπὸ τὰς ὀφείας τοῦ φωτισμένου κόσμου, καὶ ἰδιαίτερος τῶν Δυνάμεων, αἵτινες τιμῶσι τὴν πατρίδα μας διὰ τῆς εὐνοίας των.

Ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος κεῖται εἰς τὰς χεῖρας τούτων τῶν μεγάλων καὶ γενναίων Δυνάμεων. Εἶθε τὸ ἔθνος νὰ ἀκκληρώσῃ τὸ χρέος του! ἀλλὰ τότε θέλει τὸ ἐκπλη-

ρώσει, ὅταν δειχθῇ ἄξιον τῆς τύχης, τὴν ὁποίαν αἱ ὅσον ἡρώικαι, τόσοι καὶ ἀπειράριθμοι θυσίαι του τῷ προσδιώρισαν.

Ἡ θεὰ πρόνοια θέλει κάμει τὰ λοιπὰ.

Κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦτο σᾶς προσκαλῶ, Κύριοι, νὰ θεωρήσετε καὶ νὰ διαλύσετε τὰ διάφορα ἀντικείμενα, τὰ ὁποία παρουσιάζει ἡ ἐργασία, τὴν ὁποίαν ζητῶ παρ' ὑμῶν.

Τὸ Συνέδριον, κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἀναλογίαν τῶν πληρεξουσίων, χρεωστεῖ νὰ παραστήτῃ τὰ νόμιμα συμφέροντα τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἀπήλαυσαν τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀποστέλλωσιν Ἀντιπροσώπους εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Ορμώμενοι ἀπὸ τὴν θάτιν ταύτην, τὴν ὁποίαν αἱ πράξεις τῶν προτέρων Συνελεύσεων καθιεροῦσι μὲ τρόπον ἀναγκάσιον, θέλετε μᾶν προτείνει τοὺς τύπους, κατὰ τοὺς ὁποίους αἱ ἐπαρχίαι, ὅσαι ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου δὲν εἶναι ἀκόμη ἐντελῶς ὁργανισμέναι, ὀφείλουσι νὰ ἐκλέξωσι τοὺς πληρεξουσίου των.

Σᾶς προτρέπομεν νὰ ἐνασχοληθῆτε εἰς τοῦτο μὲ τὴν ζήλον, ὅστις σᾶς χαρακτηρίζει. Ἀλλὰ λάβωμεν τὴν ἐργασίαν σας ταύτην, θέλομεν σπεύσει νὰ σᾶς κοινοποιῶμεν τὰ παραιτέω μέτρα, τὰ ὁποία χρεωστοῦμεν νὰ λάβωμεν.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 9 Νοεμβρίου.

Τῇ 8 Νοεμβρίου, μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, συνήλθον οἱ ἐν Ναυπλίῳ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ εἰς τὴν καθιέρωσιν τῶν νεοκατασκευασθέντων Ἀλληλοδιδασκτικῶν Σχολείων, τοῦ τε τῆς πόλεως Ναυπλίου, καὶ τοῦ Ὀρφατοτροφείου. Ἀφ' οὗ ἐφαλθῇ ὁ ἀγιασμός, ἐπευφημίσθη ὁ Ἐξοχώτατος ἡμῶν Κυβερνήτης. Ὁ ἱερώτατος ἐπίσκοπος Ἐλαίας Κύριος Ἀνθιμος ἐκφώνησε λόγον, ἀπεδείξεν ὅτι διὰ τῶν γραμμάτων γίνεται ἐντελής ὁ ἀνθρώπος καὶ εἰ γενεὴς τότε κάμνουν ἐντελεῖς ἄνθρωποι, ὅταν συνεργοῦν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν τέκνων των.

Μετῴπειτα εἰς μαθητῆς ἐκφώνησεν ὡς ἑξῆς:

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα τῆς Ἑλλάδος,

Ὅποια αἰσθήματα χαρᾶς, μᾶς ἐνέπνευσας, ὅταν κατὰ πρῶ-
τον ἐπαύτησας εἰς τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς πατρίδος ΕΛΛΑΔΟΣ,
ὅτε καὶ ἡμεῖς μὲ ἄλλα παῖδιά δαφνηφοροῦντες Σὲ ὑπεδέχ-
θημεν, Σὲ ἐπροσφέραμεν ἀπὸ μέρους καὶ ὅλης τῆς νεολαίας
τῶν ἔθνους μας στέφανον ἐλαίας, ὡς ἀπὸ Θεοῦ ἀπεσταλμένον
δὴ τὴν σωματικὴν καὶ ἠθικὴν ὑπαρξίν μας!

Ἐξοχώτατε! ὅποια αἰσθήματα μᾶς ἐνέπνευσας, ὅτε
διεγερὸν ἠξιώθημεν τῆς φιλοστοργίου ἐπισκέψεώς Σου εἰς
τὸ ἄλλον μικρὸν σχολεῖόν μας, δείχνων πρὸς ἡμᾶς τὰ πα-
τρικὰ αἰσθήματά Σου! μᾶς ἐνεθάρρυνας, μᾶς ὑπεσχέθης
τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ὧν ἀποδίδουν εἰς τὴν σπουδὴν
μας, διώρισας καὶ ἐπεσκευάσθη ἀνάλογον τοῦτο τὸ σχο-
λεῖον, εἰς τὸ ὅποιον ἤλθομεν σήμερον διὰ νὰ ἀρχίσωμεν τὰ
μαθήματά μας. — Ἄν καὶ παρὼν δὲν εἴσαι, ἡ ψυχὴ μας
ὅμως Σὲ βλέπει ὡς παρόντα, ἐπευχόμενον τὴν πρόδον τῶν
μαθημάτων μας καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους μας.

Ὁ ἱερὸς οὗτος κλῆρος μὲ τὴν ἱεροπρεπῆ παράταξιν, ὁ
εὐγενέστατος Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἀγρολίδος Κύριος
Ν. Καλλέργης, ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀ' φρούραρχος Συναγμα-
τάρχης Κύριος Κάρολος Εἰδὲκ, ὁ πολιτάρχης Συναγμα-
τάρχης Κ. Πίζας, ὅστις ἐπροστάτευσε μὲ τὸν εὐγενέστατον
Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον Ν. Καλλέργην εἰς τὴν ἐπίσκεψιν
καὶ καλλωπισμὸν τοῦ σχολείου τούτου, οἱ δημογέροντες,
οἱ γονεῖς μας, καὶ λοιποὶ συμπολίται μας, συνῆλθον
σήμερον διὰ νὰ ἐπευχθῶν εἰς τὸν Ὑψιστον Θεόν, καὶ
νὰ τὸν παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς φωτίσῃ ὅλους ἡμᾶς τοὺς μα-
θητὰς εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα, διὰ νὰ γενῶμεν καλοὶ χριστι-
ανοὶ, καὶ ὠφέλιμοι πολῖται διὸ ὑφόνοντες τὰς χεῖράς μας
εὐχαριστοῦμεν τὸν Ὑψιστον Θεὸν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς πρό-
νοιάν του, τὴν ὑπεράσπισιν τῶν τριῶν Δυνάμεων Ἀγγλίας,
Γαλλίας, καὶ Ῥωσσίας, καὶ ὅτι ἐξαπέστειλε τοιοῦτον
φιλοστοργώτατον πατέρα μας Σὲ τὸν Σεβαστὸν Κυβερνήτην,
χειροκροτοῦντες ἐπευχόμεθα ἐκ τρίτου,

Ζητῶσαν οἱ Σύμμαχοι τρεῖς Βασιλεῖς, ἡ Ἑλλάς,
καὶ ὁ Κυβερνήτης!

Μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ
σχολείου ὑπῆσαν ὅλοι καὶ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Ὁρφανοτροφεί-
ου. Ἀφ' οὗ ἀνεγνώσθησαν αἱ προσευχαί πρὸς τὸν Ὑψιστον,
καθιερώθη καὶ ἀγιάσθη τὸ σχολεῖον τοῦτο καὶ τὰ ὁρφανὰ παι-
διά μὲ τὸν ἀγιασμόν. Εἰς μαθητὴς ἐκ τῶν ὁρφανῶν ἐκφώ-
νησεν ὡς ἑξῆς:

Φιλοστοργώτατε πατέρα μας Κυβερνήτα τῆς
Ἑλλάδος.

Ὀλίγος καιρὸς εἶναι, ἀφ' οὗ οἱ Τούρκοι ἔσφαξαν τοὺς γο-
νεῖς μας, καὶ ἡμᾶς ἐπῆραν εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν! ἡμεῖς
χειρότερον ἀπὸ τὰ κτήνη των! γυμνά! ἀνυπόδута! πεινα-
σμένα! διψασμένα! τεθλιμμένα! ἐνθυμούμενα μάλιστα τὴν
σφαγὴν τῶν γονέων μας, οἱ ὅποιοι βελάζοντες ὡς τὰ πρό-
βατα, ἄπλωναν τὰς χεῖράς των νὰ μᾶς ἀγκαλιάσουν!

Τέλος πάντων, οὕτως ἀπεφάσισεν ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς ἠθέ-
λησε νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ διὰ συνεργείας τῶν τριῶν Δυνάμε-
ων, Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας, καὶ Σοῦ τοῦ φιλο-
στοργωτάτου πατρὸς Κυβερνήτου μας, καὶ ἤλθομεν διὰ προ-
σταγῆς Σου ἐδῶ εἰς τοῦτο τὸ Ὁρφανοτροφεῖον.

Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν πρὸς ἡμᾶς πρόνοιάν Σου, Σὲ
ἔχομεν πατέρα καὶ εὐεργέτην μας. Μετὰ Σὲ ἔχομεν τὸν
ὅποιον ἐδιώρισας προστάτην μας τὸν ἐκλαμπρότατον φιλέλ-
ληνα Συναγματάρχην Κύριον Εἰδὲκ, ὁ ὅποιος συχνὰ μᾶς
ἐπισκέπτεται, καὶ μᾶς ἐξοικονομεῖ ὅλα τὰ χρειάζόμενα
ἐνδύματα καὶ τριφὴν μας.

Διώρισας ἄλλους ἀνθρώπους νὰ μᾶς ὑπηρετοῦν, καὶ μά-
λιστα διδάσκαλον νὰ μᾶς σπουδάξῃ τὰ ἱερὰ γράμματα, μὲ
ὅλα τὰ χρειάζόμενα τῆς σπουδῆς μας, διὰ νὰ μὴν εἰμεθα
εἰς τὸ ἐξῆς κτήνη, ἀλλ' ἀνθρώποι ἐντελεῖς, καλοὶ χριστιανοί,
καὶ ὠφέλιμοι πολῖται.

Ἡ ψυχὴ μας λοιπὸν αἰσθάνεται ὅποιās εὐεργεσίας
χρεωσιτοῦμεν νὰ ἀποδώσωμεν πρὸς Σὲ τὸν φιλοστοργώτατον
πατέρα μας, πρὸς τὸ ἔθνος μας, πρὸς τοὺς Συμμάχους Βα-
σιλεῖς, καὶ λοιποὺς φιλέλληνας. Εἰς τὸ ἐξῆς εἰμεθα παῖδιά
ιδικά σου καὶ τοῦ ἔθνους μας, καὶ τοῦτο φθάνει νὰ ἀλησμο-
νήσωμεν ὅλα τὰ δεινὰ μας!!

Παῖδιά καὶ ἀδελφοί, ἂ, εὐχαριστήσωμεν τοὺς εὐεργέτας
μας, χειροκροτοῦντες ἐκ τρίτου.

Ζήτησαν οἱ Σύμμαχοι τρεῖς Βασιλεῖς, ἡ Ἑλλάς,
ὁ Κυβερνήτης καὶ οἱ φιλέλληνες.

Ἐξ Αἰγίνης, 28 Νοεμβρίου.

Αἱ νεώτεραι εἰδήσεις περὶ τῆς Α' καὶ Β' χιλιαρχίας εἶναι πολὺ
λά ἐνύρεστοι. Οἱ ἀγωνεῖς των βραβεύονται πάντοτε μὲ νίκας. Οἱ
Τούρκοι ἐζήτησαν νὰ ἐμβάσωσι βοήθειαν καὶ ζωτροφίας εἰς τὸ
Καρπεννήσι, ὅπου πολιορκεῖται ὁ Καρνοφύλ μπης, καὶ ἀπέτυχον
μὲ ἱκανὴν ζημίαν των. Ὅλαι αἱ ζωτροφίαι μετὰ 200 ἵππων ἔπε-
σαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν πολιορκούντων. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν
ταύτην ὁ Καρνοφύλ μπης ἀπελπίσθεις ἔκαμεν ἔξοδον μετὰ τῶν
πολιορκουμένων, ἀλλὰ μὴ δυνήθει ν' ἀνοίξῃ τὴν πολιορκίαν
ἐπέστρεψεν, ἀφίσης 100 θανατωμένους εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης
ἐκτὸς τῶν πληγωμένων, καὶ πέντε αἰχμαλιώτους εἰς τὰς χεῖρας
τῶν Ἑλλήνων.

— Ἀπὸ γράμματα ἰδιαίτερα, καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους ἐλ-
θόντας ἐκ τῶν Σαλῶνων βεβαιούμεθα ὅτι τὸ φρούριον
ἐκεῖνο παρεδόθη εἰς τοὺς ἡμετέρους τὴν 16 τοῦ ἐνεστῶτος.

Οἱ ἐν Ζητουνίῳ ἐχθροὶ μετακομίζουν τὰς οἰκγενείας
των εἰς τὴν Λάρισσαν, φοβούμενοι τὴν προσέγγισιν τῶν
στρατευμάτων μας.

— Λέγεται ὅτι ὁ Κιουταχῆς, ὅστις εἶχε φθάσει μὲ
μικράν τινα δύναμιν εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἀμβρακικοῦ
κόλπου, ἀπεχώρησεν ἤδη εἰς τὰ ὑψηλότερα τῆς Ἠπείρου.

— Γράφουν ἐκ Σύρας ἀπὸ 19 τοῦ ἐνεστῶτος ὅτι ἐξ Αἰνῶν
εἶχεν ἀναγγελθῇ δι' ἀξιοπίστων γραμμάτων ἡ παρὰ τῶν
Ῥώσων κυρίεσις τῆς Συλληστρίας.

Πολλάκις τὸ Ἀμερικανικὸν ἔθνος ἀπέδειξε τὴν πρὸς τὸν
Ἑλληνικὸν λαὸν εὐσπλαγχνίαν του. Ἐν καιρῷ ἐδηλώσαμεν
τὴν ἀποστολὴν πλοίου φέροντος ζωτροφίας, ἐνδύματα κτλ.
Βλ. Γεν. Ἐφ. Α. 56. Πρὸ ὀλίγου δὲ ἄσμενοι ἐκοινοποιήσαμεν
εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὴν εἰς Πόρον ἀφίξιν τοῦ βρεϊκίου
Σοῦ φ φ ὁ λ κ φορτωμένου ζωτροφίας καὶ ἐνδύματα προσ-
δωρισμένα διὰ τοὺς ἐνδεεῖς τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων μέρος
μὲν στέλλεται παρὰ τῶν φιλελλήνων τῶν Νεοδωράκων, μέρος
δὲ παρὰ τῶν τῆς Βοστώνης. Ὁ δόκτωρ Ἄβν, εἰς τὸν ὅποιον
ἐνεπιστεύθη ἡ διανομὴ τῶν εὐεργεσιῶν τούτων, ἔφερεν ἐπι-
στολὴν τοῦ ἐν Νεοδωράκῳ Κομιτάτου πρὸς τὸν Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος. Ἰδοὺ δὲ αὐτῆς ἡ μετάφρασις.

Ἐκ τῆς πόλεως Νεοβοράκου τῶν Ὀμοσπόνδων Ἀμερικανικῶν Πολιτειῶν, τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1828.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κόμητα Καποδίστριαν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ μέλη τοῦ ἐν Νεοβοράκῳ τῇ πόλει πρὸς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων συστημένου Κομιτάτου λαμβάνουν τὴν τιμὴν νὰ παραιτῶσι παρὰ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὸν φίλον αὐτῶν καὶ ἡμιμον συμπελίτην των δόκτωρα Σαμουήλ Ἄου.

Οὗτος ἀπέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ διανεῖμῃ εἰς τοὺς δυστυχεῖς συμπατριώτας σας τὸ φορτίον τοῦ βρικίου Σουφφόλκ, τοῦ ὁποίου τὸ μὲν στέλλεται παρὰ τοῦ ἐν Νεοβοράκῳ, τὸ δὲ παρὰ τοῦ ἐν Βοστώνῃ φιλελληνικοῦ Κομιτάτου.

Ἡ ἐν τῇ Ἑλλάδι προτέρα διατριβὴ τοῦ δόκτωρος Ἄου καὶ ἡ χρῆσις, τὴν ὁποίαν ἔκαμε, τοῦ καιροῦ του, παρέχων ἀφθόνως εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τὰς ἀγαθοποιὰς ὑψηροῦς τῆς τέχνης του, τὸν ἀποκαθιστῶσιν ἀρμεδιώτατον νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἐπίοιον ἀνεδέχθη ἔργον. Ἐρχεται νὰ ἐπισκεφθῇ ἐκ νέου ταύτην τὴν γῆν μὲ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν παραμυθίαν ἡρώϊκῃ καὶ δυστυχοῦς λαοῦ.

Εὐχαρρύνόμεθα νὰ συστήσωμεν τὸν δόκτωρα Ἄου εἰς τὴν ἰδιαίτην Ὑμῶν εὐνοίαν καὶ φιλίαν.

Ὁ Πρόεδρος Ι. Γρισβόλδος.

Ὁ Γραμματεὺς Σαμουήλ Ἀερλῆς.

*Σημ. Αἱ ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας φέρει ὁ δόκτωρ Ἄου, τὸν ἀφίνουν πάντῃ ἐλεύθερον νὰ κάμῃ τὸ φορτίον ὅπως ἤθελε κρίνει ἀρμόδιον.

Ἀπόκρισις

Τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰ φιλελληνικά Κομιτάτα τῶν πόλεων Νεοβοράκε καὶ Βοστώνος.

Ἐκ Πόρου, τὴν 17—29 Νοεμβρίου 1828.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Συνέδρους τῶν φιλελληνικῶν Κομιτάτων τοῦ Νεοβοράκου καὶ τῆς Βοστώνος.

Κύριοι,

Ἀτμένως ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν μ' ἐνεχείρισεν ἐκ μέρους σας ὁ δόκτωρ Ἄου, καὶ ἤτις μὲ ἀναγγέλλει τὴν διὰ τοῦ βρικίου Σουφφόλκ νέων εὐεργεσιῶν ἀποστολὴν ὑπὲρ τῶν πολυαζήμων θυμάτων ἱεροῦ ἀγῶνος. Τὸ Ἀμερικανικὸν ἔθνος δίδει ἐκ νέου εἰς τοὺς Ἕλληνας δείγματα τῆς γενναιοτήτός του, ἀποκτῶν νέα δίκαια ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεώς των.

Ἐσεῖς δὲ, ἄξια ὄργανα τῆς φιλανθρωπίας μεγάλου λαοῦ, δὲν ἠδύνασθε νὰ κάμετε καλητέραν ἐκλογὴν, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ καλλίστη αὕτη ἀποστολὴ, παρὰ διορίζοντες τὸν Κύριον Ἄου. Οὗτος θέλει εὐρεῖ παρ' ἐμοὶ ὅλον τὸν ζῆλον καὶ τὴν δυνατὴν προσπάθειαν εἰς τὸ νὰ εὐκολύνω τὴν ἐντελεστέαν ἐκπλήρωσιν τοῦ γενναίου ἔργου του.

Δι' αὐτὴν, Κύριοι, τὴν ἐκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐγείνεν ἤδη λόγος περὶ τῶν νεανίσκων Ἑλλήνων τῶν παιδευομένων εἰς τὸ ἐν Μοναχίῳ διδασκαλεῖον τοῦ Κυρίου Δεζαδίνου τὰ πολλὰ δια τῆς μεγαλοπρεποῦς χορηγίας τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας. Ὁ εὐγενὴς οὗτος

ἡγεμὼν ὁ ἀπὸ τῆς ἀναγορεύσεώς του μὴ παύσας παρέχων ἀφθόνως εἰς τοὺς Ἕλληνας παντοδαπὰς ἀγαθοεργίας, ἐπήρκεσεν ἀκόμη καὶ εἰς τὰς θεησκευτικὰς χρεῖας τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐν Βαυαρίᾳ παιδευομένων, προσθέσας ἐξ ἰδίων ἑνα ἱερέα τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος εἰς τὸ ἄνω εἰρημένον διδασκαλεῖον. Ἰδεὺς πῶς ὁ Κύριος Δεζαδίνος ἐκφράζεται εἰς μίαν του πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην ἐπιστολὴν περὶ τε τοῦ διορισμοῦ τούτου, καὶ περὶ τῶν νεανίσκων Ἑλλήνων τῶν ἀπὸ τούτους γονεῖς των νεωστὶ ἐμπιστευθέντων εἰς τὴν κηδεμονίαν του.

Ἐξοχώτατε,

Ἡ περιποιητικὴ ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν ἡ Ὑμετέρα Ἐσχότης κατεδέχθη νὰ γράψῃ πρὸς ἐμὲ, τόσῃν ἡδονῇ μ' ἐπροξένησεν, ὥστε τὴν ἔστειλα πάραυτα πρὸς τὸν μεγαλόψυχον Ἠγεμόνα εἰς Βερχτεσγάδην. Ἡ Μεγαλειότης Του θέλει ἀναγνώσῃ ἐν αὐτῇ μετὰ χαρᾶς τὴν ὁποίαν μὲ δίδετε ἐλπίδα τοῦ νὰ ἐμπιστευθῇτε εἰς τὸ διδασκαλεῖόν μου πλήθος μαθητῶν, καὶ ἐγὼ χαίρων θέλω βλέπει ἐρχομένους παῖδας, πάντας μεγίστων ἐλπίδων ὄντας. Μεγίστην παραμυθίαν εὐρίσκω εἰς τὰ ἐπίπικρα ἔργα μου, ὅτι παιδαγωγῶ νεανίσκους Ἕλληνας μὲ θαυμαστὴν μὲν εὐφυΐαν χορηγημένους, ψυχὴν δὲ διάπυρον καὶ αἰσθήματα εὐγενῆ ἔχοντας, καὶ πρὸς τὴν δόξαν σφριγῶντας. Τοιαῦτα προτεγήματα εὐρίσκω εἰς τοὺς Ἕλληνας μαθητάς μου. Μετὰ τὴν ἐπιστολήν μου τῆς 22 Μαΐου, τὴν ὁποίαν ἡ Ὑ. Ἐ. κατ' ἄκραν τῆς ἀγαθότητος κατεχώρισεν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, μὲ ἦλθον ἐκ Τεργέστης καὶ Βιέννης ὁ Θεασύδουλος Κωνσταντέλης, Μιχαὴλ Σεβαστόπουλος, Λουκάς Ἀγέλαστος, καὶ Μιχαὴλ Μαυροκορδάτος. Προτεδέχθη δ' εἰς τὸ κατὰ στήμά μου τὸν Ἀρχιμανδρίτην Γρηγόριον Καλαγιάνην, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐχορήγησεν ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ Βασιλέως μας. Αὐτὸς διδάσκει εἰς τοὺς Ἕλληνας μὲν τὰς Ἑλληνικὰς γλώσσας, παλαιὰν καὶ νέαν, τὰς ὁποίας γνωρίζει κατὰ βάθος καὶ λαλεῖ γλαφυρῶς καὶ καθαρῶς. Εἶναι καταπολλὰ εὐγλωττος καὶ ἔχει φυσιγενῶς εὐγενῆ καὶ σεβασμίαν, καὶ τέλος σεμνοπρέπειαν ἀρμόζουσαν εἰς ἐκκλησιαστικόν. Ἡ αὐστηρότης καὶ τὸ εὐμέθοδόν του ἐπαγγέλλονται ταχεῖας προόδους. Τὰ τῆς θεησκευτικῆς μαθήματα γίνονται δις τὴν ἐβδομάδα. Καθεκάστην προσμένομεν τὰ πρὸς εὐπρέπειαν τοῦ παρακλησίον. Διατάττω κατὰ τὸ παρὸν τὴν μουσικὴν, τὴν ὁποίαν θέλουν ψάλλει οἱ Ἕλληνες μου παῖδες.

Ὁ νέος Βότσαρης ἐτελείωσεν τὸν χρόνον, καθὼς καὶ τὸν εἶχεν ἀρχίσει. Ἀπῆλυσεν τὸ πρῶτον βραβεῖον τῆς Λατινικῆς τῆς Β' τάξεως, καὶ ἀπήγγειλεν Ἑλληνιστὶ, Γερμανιστὶ καὶ Γαλλιστὶ εὖτως, ὥστε ἔφερεν εἰς ἑκστασιν τὸ πλῆθος τῶν εἰς τὴν ἐξέτασιν συνελθόντων ἀκροατῶν. Κατὰ τὸν παρόντα χρόνον μέλλω νὰ τοῖς εἰσάξω εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς γλώσσης ταύτης καὶ εἰς τὰ μαθηματικά. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν προκόπτει ἐξαίσια. Εὐρήκε δὲ ἀντιζήλον τρομερὸν τὸν νέον Μαυροκορδάτον. Ὁ τελευταῖος οὗτος σπινθηροβολεῖ ἀπὸ πνεῦμα.

Ἐὰν ἡ Ὑ. Ἐ. μὲ στείλῃ παῖδια, δὲν ἔχουν χρεῖαν νὰ εἶναι τόσον διδαγμένα ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐξεύρωσιν ὁπωσοῦν τὴν Ἑλληνικὴν γραμματικὴν, καὶ θέλουν εὐρεῖ εὖ οὐκ ἅπαντα πρὸς τελειοποίησιν των μέσα. Τεὺς ἀσχολῶ τακτικῶς δύο ὥρας καθ' ἡμέραν εἰς τὴν γλῶσσάν των.

Ὁ νέος Δημήτριος καὶ ὁ ἐπιστήμιος αὐτοῦ Χρήστος ἔχθ-

ἡν χαρὰν ἐνδύμωχεν δεξάμενοι τὴν ἔντιμον ἐπιστολήν
σα. Ἐλαβον νεωστὶ καὶ εἰδήσεις ἀγαθὰς ἀπὸ τὴν Κυρίαν
Βούττην.

Ἰδε νὰ τελειώσωσι τάχιστα τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος,
καὶ νὰ ἀναδείξωσι τὸ ἀξιόλογον αὐτὸ ἔθνος εἰς κατάστασιν
τοῦ νὰ δέχεται φίλους ἱκανοὺς νὰ εἰσάξωσιν εἰς αὐτὸ μαθή-
σαι ὠφελίμους. Τὰ μικρά μου φῶτα εἶναι διαπαντὸς εἰς
αὐτὸ ἀφιερωμένα, καὶ δὲν θέλω παραβλέπει κάμμιναν εὐ-
καιάν διὰ νὰ ἀποδείξω τοῦτο.

ἔχω τὴν τιμὴν τοῦ νὰ εἶμαι μετὰ βαρυτάτου σέβας,

Κύριε Κόμῃ,

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος

Ὁ ταπεινός καὶ ἀπειθέστατος δοῦλος

Ἐκ Μοναχίου,

Ἰουλίου 1828.

Κ. Δεζαρδίνος.

Π. Ε. Γ. Μετανοίγω τὴν ἐπιστολήν μου διὰ ν' ἀναγ-
γείλω πρὸς τὴν Ὑ. Ἐ. ὅτι ἔλαβον πρὸ ὀλίγου τὴν ἀπόκρισιν
τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαδεικνύεται
ἡ βωρὰ αὐτοῦ εὐχαρίστησις, διὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμα πρὸς
τὴν Α. Μ. κοινοποίησιν καὶ διὰ τὸ ὅποσον παρεδέχθησχέ-
διον τῆς ἀνατροφῆς τῶν ἐμπιστευθέντων μοι νεανίσκων Ἑλ-
λῆνων. Εὐρίσκεται κατὰ πάντα σύμφωνον μὲ τὰς ὁδηγίας,
τὰς ὁποίας ἡ Ὑ. Ἐ. ἔδωκεν ἤδη διὰ μέσου τοῦ Κυρίου
Ἐυνάρδου, καὶ τῶν ὁποίων ἀντίγραφον ἐδόθη καὶ εἰς ἐμέ.
Εἶχον ζητήσει παρὰ τῆς Α. Μ. τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ παρα-
δεχθῶ ἱματισμὸν Ἑλληνικόν, ἀπλοῦν καὶ εὐχρηστον, καὶ
τὴν ἔλαβον. Σὰς παρακαλῶ δὲ νὰ μὲ δείξετε ποῖον εἶδος
ἱματισμοῦ ἡδύνατό τις νὰ λάβῃ. Ὁ τῶν Σουλιωτῶν εἶναι
μὲν ὁ ὡραιότερος, ἀλλὰ πολυτελής. Ἐὰν ἡ Ὑ. Ἐ. εὐδοκήσῃ
νὰ μὲ προσδιορίσῃ τοῦτο, ἡ στείλῃ ἐν πρωτότυπον εἰς τὸν
ἐν Τεργέστη Κύριον Παντίαν Ῥάλλην, θέλω προσπαθήσει
ᾧ στε νὰ κατασκευασθῶσιν εἰς τὴν εἰρημένην πόλιν, ἢ ἐν-
ταῦθα. Εἰς τὴν ὅλως ἐθνικὴν ἀνατροφὴν, τὴν ὁποίαν δίδω
εἰς τοὺς Ἑλληνας μου, δὲν ἔλειπε πλέον ἄλλο παρὰ τοῦτο.
Δὲν πρέπει νὰ συνειθίσωσι τὰ παιδιά ταῦτα εἰς τὴν Εὐρω-
παϊκὴν ἐνδυμασίαν διότι ἐπιστρεφάντα εἰς τοὺς τόπους
τῶν δὲν θέλουν πλέον θελήσει νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν φου-
στανέλαν ἢ τὸ βρακίον.

Ἐπαναλαμβάνω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὴν
διαβεβαίωσιν τοῦ βαθέως σέβας μου.

Κ. Δεζαρδίνος.

Ἀπόκρισις

Πρὸς τὸν Κύριον Δεζαρδίνον τὸν ἐν Μοναχίῳ
Παιδαγωγόν.

Κύριε,

Ἡ διήγησις, τὴν ὁποίαν μὲ κύμνετε περὶ πῆς προκοπῆς
τῶν Ἑλλήνων νεανίσκων μας, μὲ ὑπερηύφρανε. Ἡμῖν δ' ἐξ
ὑπαρχῆς βέβαιος ὅτι ὑπὸ παιδαγωγόν, ὅσον σὲ, οἱ περι-

σπουδάστοι οὔτοι παῖδες ἤθελον ἀναδειχθῇ τάχιστα ἄξιοι
τῆς προστασίας τοῦ σεβαστοῦ μονάρχου, τοῦ γενναίου αὐτῶν
εὐεργέτου, ὅστις εὐδοκήσας νὰ τοὺς βάλλῃ ὑπὸ τὴν σκέπην
του, παρέχει καθημέραν εἰς αὐτοὺς νέα δείγματα τῆς πα-
τρικῆς του κηδεμονίας, καὶ μέγιστον, τὴν ὁποίαν ἔλαβε
πρόνοιαν περὶ τῆς Ἀρησκευτικῆς των διδασκαλίας. Εἰς ἄκρον
αἰσθάνομαι τὴν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν λαμβάνετε περὶ
τῶν εἰς τὴν πρόνοιάν σας ἐμπιστευμένων νεανίσκων Ἑλ-
λῆνων. Θέλω σπουδάσει ν' αὐξήσω τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων
μαθητῶν τῶν μετεχόντων ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ ἐπιμελοῦς ἀνατροφῆς.

Περὶ δὲ τοῦ ἱματισμοῦ, ἐὰν ἐνομιζετε ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν
ἐνδυμάτων αὐτῶν καὶ τῶν τῶν συσχολαστῶν τῶν δύναται νὰ συμ-
βάλλῃ κατὰ τι εἰς τὸ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ὁποίαν λαμβά-
νουν ἐθνικὴν ὄντως ἀνατροφὴν, ἐγὼ ἤθελα κλίνει εἰς τὸ ἐνδυμα,
τὸ ὅποσον ὀνομάζετε Σουλιώτικον, ἀπηλλαγμένον ἀφ' ὅλα
τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ κεντήματα, καλλωπισμοὺς πολυεξόδους
τε καὶ περιττοὺς. Ἀχθεὶν δ' εἰς τὴν πρῶτην του ἀπλότητα,
καὶ γενόμενον ἀρμόδιον εἰς τὴν ὥραν τοῦ ἔτους, μὲ φαίνεται
ὅτι ἤθελε συμπεριλαμβάνει πλείονα πλεονεκτήματα.

Δεχθῆτε, Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς τιμῆς.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου εἶχε
διαδοθῇ εἰς τὸ Γενναίον ἢ θανατηφόρος ἐπιδημία λε-
γομένη κοινῶς κίτριος πυρετός. Ἐκαμε δὲ ἐντὸς ἐνὸς
σχεδὸν μηνὸς σημαντικὴν φθορὰν, καὶ ἀπειλεῖ ἔτι με-
γαλητέραν. Ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης
ἐκ 6 Ὀκτωβρίου Ν. δημοσιευμένη εἰς τὸν Χρόνον
τῆς 28 τοῦ αὐτοῦ μᾶς δίδει ἱκανήν τινα ἰδέαν περὶ
αὐτῆς.

« Εὐρίσκετε ἔγκλειστα τὰ ἡμερολόγια τῶν ἰατρῶν
τὰ μετὰ τὴν τελευταίαν μου ἐπιστολήν δημοσιευθέντα,
τὰ ὅποια ἀποδεικνύουν αὐξήσιν προκόπτουσιν κατὰ τε
τὰς προσβολὰς καὶ κατὰ τοὺς θανάτους, τῶν ὁποίων
τὸ ὅλον λογίζεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, τῶν μὲν πρώτων,
εἰς 1855, τῶν δὲ δευτέρων, εἰς 340, κατὰ τὰς παρὰ
τοῦ ἐπιστάτου τῶν νοσοκομείων γενομένας ἀναφάρας.
Εἰς τὸν ἀριθμὸν δὲ τούτων πρέπει νὰ προστεθῶσιν εἴ-
κοσι περίπου τοὺς ἑκατὸν διὰ τὰς κεκρυμμένας περι-
στάσεις τὰς μὴ ἀναφερόμενας. . . .

« Ὁ λιμὴν διατηρεῖται ἀγαθῇ τῇ ὑγιᾷ, ἀν καὶ δὲν
ὑπεβλήθη εἰς κανένα περιορισμὸν ὡς πρὸς τὰς μετὰ τὴν
πόλιν σχέσεις του. »

Κατὰ τὴν αὐτὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα αἱ ἐν Ἰρλανδίᾳ
ταραχαὶ ἔχουσιν μόνον ἐξακολουθεῖν, ἀλλὰ καὶ χειροτερεύουν
ἐπὶ τὸ μᾶλλον, ἢ δὲ τῆς Πορτογαλλίας κατάστασις
γίνεται καθημέραν ἀθλιωτέρα ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
Κύρ Μιχαήλου.